

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 35PP/50/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122015108
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Krivošík
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2122015108.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Branislavom Krivošíkom v trestnej veci vedenej proti odsúdenému: Karol N., nar. XX.XX.XXXX v F., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v H. W. nad Parnou, o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v Trnave dňa 22.12.2022 podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku takto

rozhodol:

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, § 66 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona súd návrh odsúdeného: Karol N., nar. XX.XX.XXXX v F., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v H. Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. OT/197/2019 zo dňa 15.07.2019 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. OT/197/2019 zo dňa 11.11.2021 a rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 10T/11/2021 zo dňa 16.03.2022, zamietá.

odôvodnenie:

1. Dňa 08.11.2022 bol na Okresný súd Trnava doručený návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

2. Súd si vyžiadal hodnotenie ústavu, v ktorom vykonáva odsúdený trest odňatia slobody.

3. Odsúdený vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. OT/197/2019 zo dňa 15.07.2019 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. OT/197/2019 zo dňa 11.11.2021, pričom predpokladaný koniec má mať 17.06.2023. Ďalej trest vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 10T/11/2021 zo dňa 16.03.2022, pričom jeho predpokladaný koniec má mať dňa 17.03.2024. Lehota podľa § 66 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uplynula dňa 17.09.2022.

4. Na verejnom zasadnutí boli oboznámené listinné dôkazy, a to hodnotenie ÚVTOS

- skrátený výpis klienta

- aktuálny odpis RT

- trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. OT/197/2019 zo dňa 15.07.2019, uznesenie Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. OT/197/2019 zo dňa 11.11.2021

- rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 10T/11/2021 zo dňa 16.03.2022.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 16.11.2022 vyplýva, že odsúdený Karol N., nar. XX.XX.XXXX v F. bol premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou (ďalej len „ústav“) na ďalší výkon trestu. V rámci vnútornej diferenciacie je umiestnený do diferenciačnej skupiny „B“. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu v predchádzajúcom ústave bolo prevažne na požadovanej úrovni.

Interné predpisy sa snažil dodržiavať až na jeden prípad, keď prenášal nepovolenú vec na pracovisko. Iné negatívne poznatky zaznamenané neboli. Pracovne zaradený bol od 02.08.2021 do 06.08.2021 na pracovisko v ústave s dohľadom Torson. Z uvedeného pracoviska bol vyradený pre nespokojnosť s pracovnými výkonmi. Od 20.09.2021 bol zaradený na pracovisko v ústave s dohľadom Palety, kde bol zaradený do 30.09.2022. Pracovné povinnosti si plnil k spokojnosti nadriadených a bol kladne hodnotený. Vyradený bol z dôvodu zmeny súdnej diferenciácie. Disciplinárne odmenený bol raz, dňa 27.09.2022 pochvalou za plnenie pracovných povinností. Disciplinárny trest vykázaný nemá. Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 27.09.2022, pod číslom konania 4Nt 9/2022, o zmene spôsobu výkonu trestu, bol preradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Správanie a vystupovanie menovaného je počas jeho krátkeho výkonu trestu v tunajšom ústave na požadovanej úrovni. Ústavný poriadok a časový rozvrh dňa odsúdených dodržiava. Príkazy a nariadenia príslušníkov ústavu rešpektuje. Zachováva zásady slušného správania a vystupovania voči osobám, s ktorými prichádza do styku. V tunajšom ústave je od 13.10.2022 pracovne zaradený na pracovisku v ústave s dohľadom Terminals - pomocné práce pri montáži komponentov pre elektrotechnický a automobilový priemysel. Pracovným postupom sa zaučil bez problémov a negatívnych poznatkov. Pridelené úlohy si plní k spokojnosti nadriadených. Podľa potreby sa taktiež zapája do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích a spoločných priestorov oddielu a ústavu. Odsúdený nie je zaradený do skupinových foriem práce. V súčasnosti je mu venovaný individuálny prístup s vedením k zodpovednosti, sebakontrolu, sebadisciplíne, k rešpektovaniu interných a spoločenských noriem a zvyšovaniu morálneho a právneho vedomia. Možno konštatovať, že odsúdený plní ciele programu zaobchádzania. Resocializačná prognóza je menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Na základe uvedených skutočností konštatoval, že odsúdený preukazuje čiastočne splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporučil jeho podmiennečné prepustenie s dohľadom.

5. Z odpisu registra trestov a pripojených rozhodnutí súdov vyplýva, že odsúdený bol doposiaľ 8-krát súdne trestaný.

6. Zástupca ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na verejnom zasadnutí uviedol, že v hodnotení odsúdeného neprišlo k žiadnym zmenám a záver hodnotenia zostáva nezmenený.

7. Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na verejnom zasadnutí v rámci konečného návrhu navrhol zamietnuť návrh odsúdeného s poukazom na hodnotenie ústavu. Odsúdený bol opakovanú súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť a bola mu daná šanca vo forme podmiennečných a alternatívnych trestov a tieto nevedli k náprave.

8. Odsúdený sa na verejnom zasadnutí uviedol, že na podanom návrhu trvá, ľutuje čo spravil a nebude už páchať trestnú činnosť. Chcel by viesť riadny život a má dohodnutú prácu po prepustení z výkonu trestu. V rámci konečného návrhu, uviedol, že by chcel byť prepustený.

9. Podľa § 415 ods. 1 Tr. por., o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka a ak ide o odsúdeného na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, po uplynutí troch rokov od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

10. Podľa § 415 ods. 2 Tr. por., o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody osoby odsúdenéj za zločin po výkone jeho polovice súd rozhoduje len na návrh riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva.

11. Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

12. Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák., pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

13. Z dikcie citovaných ustanovení vyplýva, že súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody za súčasného splnenia 3 podmienok:

- vykonanie zákonom stanovenej doby uloženého trestu,
- odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukazuje polepšenie,
- od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

14. Zmysel podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienčné prepustenie je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život. Podmienčné prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmienčnom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmienčnom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel. Pritom platí, že ak súd nezistí „polepšenie sa“ odsúdeného, nemôže ani dospieť k záveru, že by odsúdený po podmienčnom prepustení viedol riadny život. Súd tiež uvádza, že z povahy inštitútu podmienčného prepustenia vyplýva, že jeho uplatnenie nemá byť automatické a nemá sa stať pravidlom, ale má sa uplatniť iba výnimočne, kedy jeho uplatnenie budú odôvodňovať okolnosti konkrétneho prípadu.

15. Ani uplatnenie fikcie neodsúdenia, čo znamená, že sa na odsúdeného hľadí, ako keby nebol odsúdený, nebráni tomu, aby ju súd zohľadnil pri posudzovaní osobnosti odsúdeného, jeho náchylnosti k páchaniu trestnej činnosti, vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným právnymi predpismi, a teda pri celkovom hodnotení možnosti nápravy odsúdeného. Zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia totiž zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, nie však aj samotná skutočnosť, že páchatel' spáchal trestný čin a bol zaň právoplatne odsúdený, keďže aj zahladené odsúdenie dáva obraz o osobe odsúdeného a jeho sklonoch páchať trestnú činnosť a oprávňuje súd skúmať existenciu očakávania vedenia riadneho života odsúdeným po jeho prípadnom podmienčnom prepustení z výkonu trestu (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2019, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

16. Rozhodnutie o podmienčnom prepustení je fakultatívnej povahy, čo znamená, že naň neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ak sa po určitú zákonom stanovenú dobu správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2019, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

17. Súd v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, a dospel k nasledovným záverom.

18. Prvá zákonná (formálna) podmienka splnená je. Odsúdený vykonal potrebnú časť trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona ku dňu 17.09.2022. Ku dňu rozhodovania súdu o žiadosti odsúdeného je táto podmienka splnená.

19. Druhá zákonná (prvá materiálna) podmienka a to tá, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu preukázal polepšenie, podľa názoru súdu je splnená len čiastočne.

20. Súd pritom zdôrazňuje, že nie každý aspekt chovania či splnená alebo nespĺnená povinnosť odsúdeného znamená jeho polepšenie a môže byť relevantná pri posudzovaní splnenia tejto podmienky. Polepšeniu môže príkladmo nasvedčovať, ak sa odsúdený zúčastňuje programov určených na predchádzanie trestnej činnosti, rozpozná a reflektuje okolnosti, ktoré v minulosti prispeli k tomu, že páchal trestnú činnosť, pracuje, napriek tomu, že pred nástupom trestu bol dlhodobo nezamestnaný, zlepšuje svoje znalosti a schopnosti s cieľom uplatniť sa v spoločnosti, získava náhľad na svoju trestnú minulosť a úprimne ľutuje svoje konanie. Vo všeobecnosti ale nie je vhodné vychádzať iba z počtu získaných disciplinárnych odmiern a uložených disciplinárnych trestov, pretože taký počet bez uvedenia, za čo boli uložené, nemá výpovednú hodnotu z hľadiska polepšenia a nápravy a navyše nie je možné opomenúť ani meniacu sa prax jednotlivých väzňov pri udeľovaní disciplinárnych odmiern a trestov. Primárne je preto potrebné hodnotiť, za čo boli odsúdenému uložené disciplinárne odmiern a tresty a nie koľko mu ich bolo uložených. Pri posudzovaní splnenia podmienky polepšenia je ďalej potrebné reflektovať celý priebeh výkonu trestu a vývoj odsúdeného v tomto priebehu. Nie je preto možné mechanicky hodnotiť celý výkon trestu bez zohľadnenia behu času a zváženého vývoja odsúdeného, najmä ak vykonáva trest v dlhšej výmere. Je potrebné zdôrazniť, že zákon požaduje preukázanie polepšenia v čase rozhodovania o podmiennečnom prepustení.

21. Zo záverov plynúcich z hodnotenia odsúdeného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody, vyplýva, že vo vzťahu k odsúdenému neboli konštatované žiadne negatívne skutočnosti a poznatky o jeho osobe. Správanie odsúdeného počas výkonu trestu v predchádzajúcom ústave bolo prevažne na požadovanej úrovni. Odsúdený počas výkonu trestu nebol disciplinárne potrestaný a bola mu udelená jedna odmena - pochvala za plnenie pracovných povinností. Počas výkonu trestu je pracovne zaradený a pracovné povinnosti si aj v zmysle hodnotenia plní k spokojnosti nadriadených. Jeho správanie a vystupovanie vrátane pracovnej morálky počas jeho pobytu v ústave je na požadovanej úrovni a v rámci programu zaobchádzania plní stanovené ciele. Avšak s poukazom na menej priaznivú resocializačnú prognózu, splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie preukazuje len čiastočne.

22. Tretia zákonná (druhá materiálna) podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu, podľa názoru súdu ale splnená nie je.

23. Súd pri skúmaní splnenia tejto podmienky objasňuje, skúma, komplexnejšie posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostrediu, v ktorom žil, celý jeho doterajší život, povahu, charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t.j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

24. Na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu neexistuje „právny nárok“, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ako sa po určitú zákonom stanovenú dobu správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti. V zmysle odborných názorov „zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy.“ (ŠÁMAL, P. a kol. Trestní zákoník I. § 1 až 139. Komentář. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 952).

25. Obdobne aj v bohatej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu (viď napr. uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Urtost 3/2015, sp. zn. 3 Urtost 1/2015, sp. zn. 6 Urtost 1/2015) sa za okolnosť, ktorá má pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení význam považuje predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho trestnej činnosti.

26. Súd ďalej poukazuje aj na názor Najvyššieho súdu SR, ktorý uviedol, že „sa nestotožnil s názorom odsúdeného, že na jeho predchádzajúcu trestnú činnosť nemožno pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení prihliadať. Naopak, keďže posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, súd je vždy odkázaný

na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchanu trestnej činnosti. Pokiaľ ide konkrétne o odsúdeného najvyšší súd zdôrazňuje, že tento dostal zo strany spoločnosti opakovane možnosť preukázať (či už uloženým peňažným trestom, podmieneným odkladom trestu odňatia slobody, podmieneným prepustením z výkonu trestu), že „miernejší trest“ na jeho nápravu postačuje. Žiaľ, nestalo sa a k páchanu trestnej činnosti sa odsúdený vrátil aj napriek ďalším uloženým nepodmienečným trestom, ktoré vykonal v celom rozsahu“ (rozhodnutie NS SR publikované v Zbierke pod R 5/2017).

27. Súd uvádza, že vo vzťahu k dôvodnosti očakávania riadneho vedenia života po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je všeobecne relevantným pre posúdenie prognózy riadneho vedenia života faktor trestnej minulosti odsúdeného, hoci prognóza vedenia riadneho života sa vzťahuje k budúcnosti, preto na jej nedostatok nie je možné usudzovať výlučne na základe minulého chovania odsúdeného.

28. Trestná minulosť odsúdeného všeobecne predstavuje tiež dôležité hľadisko pri posudzovaní splnenia podmienok na podmienené prepustenie, avšak hodnotenie prognózy vedenia riadneho života v budúcnosti zásadne nemôže byť založené len na nej. Výkon uloženého trestu má na odsúdeného vplývať tak, aby došlo k jeho polepšeniu bez ohľadu na to, či bude alebo nebude podmienené prepustený. Podstatou úvah súdu pri rozhodovaní o návrhu na podmienené prepustenie odsúdeného je v konečnom dôsledku ustálenie dôvodnosti predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť aj doterajšie sklony odsúdeného k páchanu trestnej činnosti. Materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život je potrebné skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného vrátane jeho skorších odsúdení. Túto podmienku súd objasňuje a skúma komplexnejšie, posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie v ktorom žil, celý jeho doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je odsúdený vo výkone trestu s jediným cieľom dospieť k záveru, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že odsúdený v prípade podmieneného prepustenia na slobodu povedie riadny život, t. j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

29. Odsúdený v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom, pričom výkon tohto trestu mu bol uložený uznesením Okresného súdu Bratislava, z dôvodu že v skúšobnej dobe neosvedčil. Zároveň bolo rozhodnuté o spoločnom spôsobe výkonu trestu uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava I pre prečin výtržníctva. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že odsúdený má 8 záznamov v registri trestov, a to pre druhovo rôznorodú trestnú činnosť. Dva záznamy sa týkajú majetkovej trestnej činnosti (krádeže), tri záznamy sa týkajú výtržníctva a ublíženia na zdraví, ďalšie záznamy sa týkajú drogovej trestnej činnosti a jeden záznam trestného činu nebezpečného vyhrážania. Súd zdôrazňuje, že trest odňatia slobody v súčasnosti vykonáva z dôvodu toho, že v čase podmienené odsúdenia počas skúšobnej doby spáchal ďalší trestný čin výtržníctva. Z odpisu trestov tiež vyplýva, že odsúdenému boli najskôr ukladané alternatívne druhy trestu vo forme trestu povinnej práce a podmieneného odkladu trestu odňatia slobody a až v prípade opakovanej recidívy bolo na odsúdeného vplývané nepodmienečným trestom odňatia slobody. Navyše pôvodne podmienené odložený výkon trestu odňatia slobody, vykonáva z dôvodu nariadenia výkonu tohto trestu. Možnosť, ktorá bola odsúdenému predchádzajúcimi formami potrestania na nápravu poskytnutá nevyužil a dopustil sa opätovne protiprávnej trestnej činnosti. Z uvedeného dôvodu súd má obavu, že aj v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody odsúdený nebude viesť riadny život, keďže predchádzajúce miernejšie formy potrestania nespojené s odňatím slobody nemali na odsúdeného pozitívny vplyv a možnosť mierneho potrestania odsúdený nevyužil a nezobral si z toho ponaučenie. Okrem tomu, že hodnotenia ústavu vyplýva menej priaznivá resocializačná prognóza. Súd je toho názoru, že odsúdený spôsobom svojho doterajšieho života neposkytuje garanciu a nezmiernuje obavu z páchania trestnej činnosti.

30. Protiprávne konanie odsúdeného počas pobytu na slobode v čase, kedy sa zjavne výchovný účel alternatívneho trestu a podmiennečného trestu odňatia slobody minul účinkom, neumožňujú súdu dospieť k záveru, že od neho možno očakávať vedenie riadneho života v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu. Svedčí o tom skutočnosť, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadne ponaučenie, ktoré by ho motivovalo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal páchania trestnej činnosti. Na jeho nápravu a uvedenie si negatívnych dôsledkov jeho konania zjavne nemala vplyv ani bezprostredná hrozba výkonu trestu odňatia slobody pri podmiennečnom odsúdení. Osoba odsúdeného, nevytvára predpoklady na úvahu o tom, že v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život. Na základe správania odsúdeného na slobode má súd za to, že k právne aprobovanému správaniu je odsúdený motivovaný a vedený len v prostredí ústavu počas výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdeného v minulosti nedokázalo nič motivovať k tomu, aby dokázal žiť riadnym životom na slobode, dodržiavať všeobecné pravidlá spoločenského správania a neporušovať zákony. V prípade odsúdeného preto prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

31. Za takýchto okolností preto súd konštatuje, že riziko recidívy u odsúdeného nie je eliminované a nie je možné zodpovedne dospieť k záveru, že od odsúdeného možno očakávať, že po podmiennečnom prepustení povedie riadny život. Súd preto zastáva názor, že úplnú nápravu odsúdeného je možné dosiahnuť len úplným výkonom uloženého trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Sťažnosť sa podáva na Okresný súd Trnava a to do 3 (troch) pracovných dní od oznámenia uznesenia, a rozhoduje o nej Krajský súd v Trnave. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť, alebo doručenie rovnopisu uznesenia. Právne neúčinná je sťažnosť podaná osobou, ktorá sa svojho práva podať sťažnosť výslovne vzdala.